

24. BŘEZNA 2013

KVĚTNÁ NEDELE

ČÍSLO 121

Svatostánek

Poslední týdny před Velikonocemi se proměnily v mediální show s tématem „papež“. Téměř bez dechu jsem sledoval, jak naše ateistická země sleduje sebemenší krok volby papeže. Až jsem si říkal, zda rozhodnutí o změně hlavy katolické církve v době postní nebylo neuvážené. Ale podstatné je něco jiného. Papež Benedikt XVI. vyhlásil rok 2013 rokem víry. Pohled měl upřený na výročí zahájení II. vatikánského koncilu, který na podzim roku 1962 začal posouvat mnohé skutečnosti v životě katolické církve. Během tohoto koncilu zemřel papež, který ho vyhlásil – Jan XXIII., a bylo velkou otázkou, zda nový papež všechny práce koncilu nezastaví. Nově zvolený papež Pavel VI. však naopak koncil dotáhl do konce a navíc i realizoval jeho závěry. A tak se zdá, jakoby i Benedikt XVI. nějak nahlédl tuto historickou skutečnost a předal Petrův úřad jinému.

Co má společného Svatovojtěšské společenství s těmito zásadními událostmi světové církve? Myslím, že otázka stojí jinak. Pokud se začteme do dokumentu Benedikta XVI. k roku víry – *Porta fidei*, pak je zřejmé, že míří k obnovení naší víry, k určitému kroku víry. S touto úsměvnou hříčkou rok–krok víry jsme si pohráli při postní rekolekci 2. března u sv. Vojtěcha.

Možná se ale téma praxe víry může odrazit do našeho společenství v trochu jiné podobě. Není to přímo téma koncilu, ale přeci jen námět související s liturgií a především praxí

víry: praktická úcta k eucharistii. Náš nestandardní liturgický prostor nese řadu abnormalit, a všichni víme proč. Ale domnívám se, že nazrál čas vracet se, alespoň v některých aspektech, k tématu kostela. Bude to mít asi svá nemalá úskalí. Přesto jsem kdesi uvnitř přesvědčen, že to má smysl.

Jedním z prvních bodů této mé vize je fenomén svatostánku. Není pravdou, že by každý kostel musel mít bezpodmínečně svatostánek. Naopak se jako nutný předpokládá jen ve farním kostele. Ale v našem kostele je svatostánek v horní kapliče již dvacet let. Jen tam běžně málokdo zabloudí. Proto jsem pojal úmysl přemístit svatostánek do boční lodi, která stejně většinou slouží jako kaple. Přes týden by bylo možné přijít alespoň ke skleněným dveřím a pomodlit se. Otevřeno je zde již nyní každý den od 8.30 do 18.00! Navíc dnešní praxe před každou nedělní mší svatou, kdy procházíme kolem nejsvětější svátosti a většinou si jí ani nevšimneme, alarmuje. A tak se domnívám, že svatostánek v boční kapli bude také pedagogickým prvkem vedoucí k větší úctě k eucharistii. Na druhou stranu budou asi stále programy, na něž budeme muset nesvětější svátost přenést do horní kaple, např. když se boční loď kostela bude využívat k diskusním skupinkám. Přesto vnímám, že navržený svatostánek je pouze dočasné provizorium do doby, než kostel sv. Vojtěcha dostane novou podobu. Nevíme, kdy se podaří realizovat nějaká nová tvář kostela. Může to být zdlouhavé, velmi nákladné a náročné. To je zatím da-

leko, ale je jasné, že současný stav bude třeba do budoucna řešit.

Přesto asi není moc moudré jen někde stlouci pár prken dohromady a vydávat to za důstojný prostor pro eucharistii. Proto jsem požádal architektky o jednoduchý návrh se zadáním, aby co nejlépe korespondoval se současným vybavením i provozem kaple a zároveň byl dostatečně výrazným, aby nás vedl k větší úctě. Výsledek návrhu vám představíme v neděli 7. dubna. Musím však s lítostí konstatovat, že každá legrace něco stojí, i když jde jen o „provizorium“, a tak předběžný odhad nákladů je asi čtyřicet tisíc korun. Proto chceme využít tradiční „štrůdlování“ 7. dubna a po nedělní mši svaté vás pozvat ke sponzorskému „zakoupení“ koláče či štrůdlu. Tak fakticky přispějete na nový svatostánek. Věřím, že jde o cestu správným směrem.

P. Michal Němeček

Postní rekolekce – Krok víry

Život ve víře je s oblibou přirovnáván k cestě, ale málo si uvědomujeme, že cesta znamená neustálý pohyb vpřed, námahu, neustrnutí. Počáteční změna, obrácení není touto cestou – je jen prvním, byť velmi důležitým krokem.

A právě na povzbuzení k tomu udělat další kroky, neustrnout, neustále prohlubovat osobní víru, byla zaměřena postní rekolekce, která se uskutečnila v sobotu 2. března pod vedením P. Michala Němečka. Byla zaměřena na rozbor Listu Židům. Ten je zářmován podobným poselstvím adresátům – křesťanům na konci prvního století, kteří již mají za sebou prvotní nadšení, prvotní obrácení, a nyní čelí únavě, pochybnostem a skepsi z toho, že cíl je v nedohlednu: jsou – podobně jako my té-

měř o dvě tisíciletí později – jaksi „uprostřed cesty“.

Těmi dalšími kroky, k nimž autor Listu nabádá, je překonání dětské podoby víry. Co bychom si pomysleli o dospělém, který by počítal či psal na úrovni osmiletého dítěte? „Proto nezůstávejme již u počátečního učení o Kristu, ale směřujme k dospělosti“ (Žd 6,1). Jenže směřování do dospělosti znamená mimo jiné opustit černobílý svět dětství – chcete-li, dětské víry – a vykročit do nejistoty. Ale pravá víra, jak ukazuje kapitola 11 epištoly, nám tuto nejistotu umožní přijmout.

Je velkým pokladem, mnohými nedoceneným, že naše svatovojtěšské společenství nabízí ve srovnání s jinými farnostmi a místy v naší republice bohaté možnosti, jak svou osobní víru rozvíjet. To vše jsou však jen vnější podněty, nejdůležitější zůstává naše individuální a vnitřní ochota a odvaha tyto další kroky učinit.

Jestliže ustrneme, hrozí nebezpečí, že život ve víře budeme stále více vidět jako život v nesvobodě, v omezení. Přitom právě List Židům obsahuje krásné a stručné vystižení smyslu oné cesty: následování toho, který „vysvobodil ty, kdo byli strachem před smrtí drženi po celý život v otroctví“ (Žd 2,15).

Hynek Krátký

Adoptujte si...

Zaznamenal jsem, že se v poslední době množí nabídky adoptovat si. Téměř cokoliv nebo kohokoliv. Zvířaty v ZOO počínaje, přes adopce dětí, ať už na blízko nebo na dálku, pokračuje, se dostaneme i k adopcím politiků. Ta poslední je zatím k mání jen na Slovensku, sem k nám prý ještě nedorazila, ač by byla tak moc zapotřebí.

Mě však zaujala jedna adopce velice aktuální před volbou papeže, a to adopce kardinála. Na tuto akci mě upozornila kamarádka. Chvíli jsem váhal, jestli to není nějaká recese, ale když jsem si pak na stránkách organizátorů, německé mládežnické akce Jugend 2000, dozvěděl podrobnosti, neváhal jsem ani chvíli. Výzvě k modlitbě za jednoho konkrétního kardinála-volitele se nedalo odolat. Předtím, než jsem kliknul na knoflík „vybrat kardinála“ (mimoходом, toho mi náhodně vybral redakční systém), měl jsem pomodlit. Pomodlil jsem se, zavřel oči a kliknul. Objevilo se mi: „Gratulujeme, adoptoval jste kardinála Juana Sandovala Iñigueze z Mexika, emeritního arcibiskupa z Guadalajary; kardinálem je od 26. 11. 1994“. Hned jsem si ho vygúgloval, našel si jeho obrázek, a musím přiznat, že je to docela jiné, modlit se za konkrétní osobu, než za anonymní sbor kardinálů. Věřím, že všech 552 383 lidí, kteří si kardinála adoptovali, mělo podobný pocit. A dodám, že po oznámení výsledku volby dobrý pocit. Teď už moje patronská povinnost, modlit se za kardinála ještě tři dny po skončení konkláve, pomalu končí.

Ale určitě neskončí úplně, protože toho pana kardinála mi jen tak nikdo nevezme. Budu svému Juanovi držet palce. Když žádal v prvním proslovu nově zvolený papež o modlitbu, proč by ji nemohli a neměli dostat i jeho pomocníci, kardinálové? A vlastně proč jenom kardinálové? Můžeme se modlit za naše společenství, za naši farnost, za našeho patera Michala, za jáhna Martina, za seminaristy od vedle, za konkrétního kněze, za některého biskupa i za jejich konferenci, která také sedí u nás za zdí. Můžeme si vybrat, je to jen na nás. Vlastně je to jedno jestli s adopcí nebo bez, jen to pojďme dělat.

Mám za to, že občanské probuzení spojené s volbou prezidenta by mohlo (a mělo) mít paralelu po volbě papežské. Zvláště když se mi zdá, že ta druhá volba dopadla mnohem lépe než ta první.

Vít Grec

Velký pátek z našeho kostela v celé republice

Mnozí si vybavíte, že P. V. Málek úzce spolupracuje s Českým rozhlasem i televizí. A tak se na nás obrátil s prosbou, zda bychom byli ochotni umožnit přímý přenos Českému rozhlasu z Velkopátečních obřadů. Ty začínají v rozhlase **přesně v 17.00** již úvodní modlitbou. A protože obřady začínají tichým vstupem, **začneme o pět minut dříve**. Velice prosíme, abychom byli na této liturgii včas a obřad příliš nenarušovali pozdními příchody. Ač to není vidět, mohlo by to přeci jen rušit posluchače, kteří netuší, odkud se podivné zvuky vrzání ozývají. Možná vás napadá, zda mohou být přítomné i děti. Myslím, že děti patří k naší bohoslužbě neodmyslitelně, a proto pokud nemáte pro ně hlídání, vezměte je klidně sebou.

Děkuji za pochopení.

P. Michal Němeček

Bible 24 a společenství

Na podzim jsme informovali o touze uspořádat čtení Bible nazvané Bible 24. Na první pohled jde o něco hodně neobvyklého. Vždyť cílem je číst Bibli 24 hodin v kuse. Ale pozor, samozřejmě je cíl postaven jinak. Bible 24 má svůj počátek v Římě, kde při Biskupské synodě o Božím Slově probíhala „Bible dnem i nocí“. Zkusili to také v kostele sv. Ludmily na Vinohradech a zjistili, že „do četby se zapojilo přes

Hospodaření v roce 2012

180 čtenářů a kostel navštívilo a do četby se zaposlouchalo skoro 1 600 návštěvníků. Celému projektu předcházela dlouhodobá organizační příprava. V koordinačním týmu byli lidé všech věkových skupin a různých profesí (sestry Paulínky, školské sestry sv. Františka, profesori z různých pražských škol, úředníci městské části Prahy 2, studenti, členové pastorační rady farnosti atd.). Čtenáři se přihlašovali přes webové stránky, osobně u pastorační asistentky farnosti anebo v knihkupectví sester Paulínek. Do četby se vedle farníků od sv. Ludmily zapojili i farníci okolních farností: od Nejsvětějšího Srdce Páně, z Vršovic a z farností sv. Ignáce a od sv. Prokopa. Četba byla doprovázena živými hudebními vstupy vždy na závěr každé hodiny četby. Výběr skladeb byl podřízen zaměření celé akce tak, aby slyšené slovo bylo možno meditovat i během hudby. Ačkoliv organizačně byla příprava a zvláště oněch 24 hodin velmi náročných, již nyní farnost uvažuje o četbě žalmů v době adventní...“

A tak vyzývám a prosím, zda bychom dokázali také u nás v kostele sv. Vojtěcha uspořádat možná v menším rozsahu podobné čtení Bible 24. Předpokládám, že by se to mohlo povést někdy na přelomu října a listopadu. Více bychom preferovali zapojení lidí z našeho kostela. Zdá se, že by bylo skvělé využít naše rodinná společenství a každému z nich svěřit alespoň jednu hodinu programu. Vystřídají se tak všichni u čtení i občerstvení, u vítání i nabídky Biblí.

Celý program však předpokládá někoho, kdo by byl ochoten organizačně přispěchat na pomoc. Proto hledáme sílu, která by nám pomohla s organizací, ale především ty, kteří by chtěli zakusit moc Božího slova. Začít s přípravami je nutné v nejbližší době.

Všichni jsou vítáni!

P. Michal Němeček

Rok 2012 jsme sečetli, uzavřeli a zde je popis výsledku:

- Materiální náklady 88 385 Kč – jsou to květiny a ostatní výzdoba, hostie, mešní víno, nedělní liturgie, kancelářský materiál, čisticí prostředky, katechetický materiál apod.
- Opravy 33 784 Kč – především oprava ozvučení.
- Služby 435 139 Kč – nájemné, úklid, topení, telefon, elektřina, odvoz odpadu, tisk brožury o sv. Vojtěchu, drobné dárky ministrantům, katechetům apod.

Příjmy tvoří:

- 390 564 Kč – sbírky,
- 167 472 Kč – dary.

Rok jsme ukončili s přebytkem 728 Kč, finanční prostředky Duchovní správy na konci roku byly ve výši 66 971 Kč.

Jako vždy se naše společenství výrazně podílelo na vyhlášených diecézních sbírkách:

- 7 380 Kč sbírka na blahorečení 14 františkánských mučedníků,
- 10 560 Kč haléř svatého Petra,
- 18 250 Kč dvě sbírky na Arcidiecézní Charitu,
- 9 180 Kč sbírka na křesťany ve Svaté zemi,
- 9 670 Kč sbírka na arcidiecézi,
- 15 860 Kč dvě sbírky na bohoslovce,
- 5 250 Kč sbírka na církevní školství,
- 9 920 Kč sbírka na misie.

Všem, kteří přispěli do sbírky či darů pro Duchovní správu a také do sbírek arcidiecézních poděkujeme slovy „Zaplat Pán Bůh“.

jáhen Martin

Sportovci, nepromarněte příležitost!

Zveme vás na druhý ročník Farního turnaje ve stolním tenise, který se bude konat 6. 4. 2013 od 9 do cca 16 hod. ve víceúčelovém sportovišti ČVUT Pod Juliskou 4, Praha 6 – Dejvice. Přihlásit se můžou kluci i holky ve věku od 12 do 90 let na přihlašovacích listech vpravo u sarkristie nebo e-mailem na vb.vernerovi@seznam.cz. Loňský turnaj se vydařil nad očekávání, hrálo 39 hráčů a přišli i diváci, většinou rodinní příslušníci hráčů. Doufáme, že letošní bilance bude ještě lepší, zejména v diváckém sektoru. Bude se na co dívat. Kromě toho je náš turnaj také skvělou příležitostí k neformálnímu setkání s lidmi, se kterými se v kostele možná jen potkáte, ale vlastně je moc neznáte. A co víc, můžete pozvat i svoje přátele a známé, kteří do kostela nechodí.

Za organizátory turnaje Vláda Verner

Bláznivá postní souvislost

Jednou z mých celoživotních lásek je Tomáš Morus. Tento výsostný patron humoru, právníků, státníků, politiků i adoptovaných dětí, od jehož narození uplynulo letos 7. února právě 535 let, zase jednou v mém životě laskavě zažertoval. Jak se blížila popeleční středa, zavířily mi v mysli občas různé nápady, jak s letošním postem naložit, leč většinou byly vzápětí odsunuty do šuplíku „nevyhovující“. Myslím, že takto nás na tom bylo, a každoročně pravidelně bývá, víc. I po mimořádně středě zatím vždy následoval čtvrtek a ten letošní byl pro mnohé, především duše fotbalově klučičí, rovněž mimořádným. Utkání Evropské ligy se u nás nehrají tak často. No, a už jsme mírnou

oklikou zase zpět u Tomáše Mora. Soupeřem skalního pražského klubu byl klub z Chelsea, někdejšího Morova bydliště. A bylo rozhodnuto. Vypadá to na první pohled nevěrohodně, až zvráceně, zvolit si za motto pro tuto liturgickou dobu modlitbu-báseň, začínající prosbou o chuť k jídlu. Nezůstaneme-li jen u té první řádky a dojdeme až na konec, nebude se to už zdát tak absurdním. Naopak, v nejedné homilii, uvádějící do tohoto období zazněla výzva k tomu, abychom je, mimo jiné, naplnili i tím, že s rozjasněnou tváří budeme umět druhému udělat nezištně radost.

Lorde kancléři díky, a prosím, přimlouvej se za nás za všechny, ale především za ty, jichž jsi patronem.

*Dopřej mi chuť k jídlu, Pane,
a také něco, co bych jed'.
Dej mi zdravé tělo, Pane,
a nauč mne s ním zacházet.*

*Dej mi zdravý rozum, Pane,
ať vidím dobro kolem nás,
ať se hříchem nevydělám
a napravit jej umím včas.*

*Dej mi mladou duši, Pane,
ať nenaříká, nereptá,
dej, ať neberu moc vážně
své pošetilé malé „já“.*

*Dej mi, prosím, humor, Pane,
a milost, abych chápal vtip,
ať mám radost ze života
a umím druhé potěšit.*

Amen.

Irena Brožová

Přečetli jsme pro Vás: Eucharistie znovu objevená

S úžasem jsem přečetla útlou knížečku s názvem *Eucharistie znovu objevená* od současné bolívijské mystičky Cataliny Rivas, kterou vydali v Olomouci v roce 2012 v Matici cyrilometodějské. V podstatě nás na základě svého vidění a rozhovoru s Pannou Marií skromnými, ale naléhavými slovy nabádá k větší opravdovosti ve víře. Mluví o čistotě srdce, naší ochotě nechat se proměnit, o úloze utrpení v našich životech i naší neochotě skutečně a celým srdcem milovat. Hovoří o tom, že mnoho lidí se sice modlí, chodí denně do kostela a přijímají Ježíše ve svátostech, ale jejich životy se nijak neproměňují... Klade důraz na opravdové prožití srdcem a pochopení Eucharistie, a tak knížka, kromě toho, že nám mnohdy až zatrne, že ji sepsala žena prostá, nám velmi dobře může posloužit jako zamyšlení do nadcházejících svátků velikonočních.

Posuďte sami!

Jana Klepková

Komunita Sant' Egidio

Předtím, než nám do kostela lidé z komunity přišli nabídnout zájezd do Osvětimi, jsem o nich nikdy neslyšela. Až později jsem se dozvěděla, že se jedná o komunitu vzniklou již před 45 lety, která funguje po celém světě.

Výlet do Osvětimi byl nad moje očekávání. Jeli jsme na celoevropský meeting, kde se sešlo více než 1 200 mladých lidí z osmi různých zemí. A všechny spojoval společný cíl – připomenout si památku, vzdát úctu a prokázat soucit. V naplněných kinosálech jsme slyšeli výpovědi svědků, kteří prošli Osvětímí, ale přesto necítí nenávisť k nikomu, kdo stál za jejich utrpením. Výpověď ženy, která byla společně

se svým bratrem – dvojčetem – testována doktorem Mengelem. Přestože její bratr nepřežil, nepřeje si odplatu a nepřeje nikomu nic zlého. Po neuvěřitelných hrůzách, kterými si prošli, jsou stále nositeli odkazu evangelia. Společné modlitby a soudružnost, která spojovala stovky lidí, kteří se navzájem neznali, mě ohromila. Vřelost, otevřenost, chuť pomáhat a něco změnit – to bylo něco, co vyzařovalo z mnoha zúčastněných, a proto jsem se rozhodla zapojit se do dobročinných akcí, které komunita Sant' Egidio provozuje v Praze.

Po cestě zpátky nám bylo nabídnuto zapojit se do pár projektů, které již několik let běží. Vyjma speciálních obědů pro chudé, které jsou pořádány na různých místech republiky, byla také možnost zapojit se do pondělních příprav jídla pro potřebné, pro kterou jsem se rozhodla já. Každé pondělí se v kostele Svatého Kříže sejde skupinka dobrovolníků, která připravuje jídlo a pití. Po následující modlitbě se vyjde na předem určená, všem potřebným dobře známá místa, kde se jídlo začne rozdávat. Tento projekt však není jen o jídle, jde také o to ukázat solidaritu a otevřenost vůči všem lidem. Dát jim najevo, že nejsou vyčleněni z naší společnosti, ba právě naopak, že máme zájem o to, aby do ní patřili. Když jsem byla pomáhat poprvé, mile mě překvapilo, že po rozdělení všech chlebů a všeho pití a oblečení se lidé nerozutekli pryč, ale zůstali na místě a velmi srdečně se spolu a s námi bavili. Nenucenost těchto rozhovorů, přátelskost a vděčnost lidí, kteří nemají skoro nic, mě zbavila předsudků i skepse. Zapojení se do tohoto projektu mi potvrdilo, že i nejmenší pomoc je pomoc potřebná a člověk nemusí hned spasit Afriku, aby svět udělal lepším místem pro život.

Josefina Kufová

Poznámka redakce: Česká televize uvedla 3. března v pořadu „Cesty víry“ dokument s názvem „Přátelé bez domova“, který velmi pěkně vystihuje atmosféru toho, co ve svém článku Josefina popisuje. Dokument je ke zhlédnutí v archivu tohoto pořadu na webu ČT.

Pozvánky

Seminář o vnitřní modlitbě

P. Satoria je kněz s letitou zkušeností z trapistického kláštera. Jeho poznámky, poznatky a rozhled mohou velice napomoci všem, kteří usilují o vnitřní modlitbu, kontemplaci či prosté setkání s Bohem a moc si neví rady. P. Satoria nazval tento seminář poněkud složitým názvem: Nechme ji, ať ukáže, co umí! – vnitřní struktura a dynamismus křesťanské modlitby. Nejen srdečně zveme, ale také doufáme, že právě tento seminář napomůže všem, kdo hledají cestu k modlitbě.

O misi v Afghánistánu s P. Böhmem

Před rokem jsme v našem kostele přivítali P. Jana Böhma, který coby vojenský kaplan odjížděl do Afghánistánu. V pondělí 22. dubna od 19.00 hod. přijde s námi rozmlouvat o všem lehkém i nelehkém, co na této misi zažil. Přinese také fotografie. Zveme všechny,

kterým právě tyto skutečnosti leží na srdci, zajímají se o dění ve světě a chtějí vědět, na co přispěli.

Mše chval

Již rok se pokoušíme nabídnout jednou za měsíc mši svatou, která by umožnila více či nějak nově vstoupit do tajemství eucharistie, prožít liturgie a setrvání v modlitbě. Využíváme k tomu několik dobrovolníků, kteří se svými kytarami a dalšími nástroji doprovází naši modlitbu. Také liturgický prostor pojmáme trochu jiným způsobem. Srdečně zveme všechny, kdo mají touhu modlit se a prožít si liturgii nějak nově na 18. 4. a 23. 5.

Farní výlet

I tento rok pro nás Hynek Krátký připravuje farní výlet nebo pouť, chcete-li. Na prvního máje se vypravíme ne do průvodu, ale na staroslavský Tetín, který je spojen se životem a smrtí sv. Ludmily. Na svém vdovském sídle zde byla kněžna Ludmila roku 921 zavražděna.

Plánuje se pěší pouť ze Srbska (sem vlakem), cyklisté pojedou z Prahy. V případě zájmu pojedou třetí skupina z Prahy objednaným autobusem. Občerstvení je v jednání. Duchovní program včetně poutní mše v kostele sv. Ludmily zajišťuje P. Němeček.

Kalendář akcí v kostele sv. Vojtěcha

25. 3.	18.00	zpovídání pro dospělé (do 20.00)
27. 3.	9.30	Akademie nejen pro seniory P. Cyril Vojtěch Kodet OCarm: Úvod do velikonočního tridua
27. 3.	18.00	zpovídání pro dospělé (do 20.00)
28. 3.	19.30	mše svatá ze Zeleného čtvrtku
29. 3.	16.55	obřady Velkého pátku (s přímým přenosem Českého rozhlasu)
30. 3.	8.00	Bílá sobota – Ranní chvály a modlitba se čtením
	8.30	zpovídání pro dospělé (do 11.00)
	21.00	Vigilie vzkříšení
31. 3.	9.30	Slavnost zmrtvýchvstání Páně s žehnáním pokrmů
1. 4.	9.30	Pondělí velikonoční – mše svatá
3. 4.	19.30	Seminář o vnitřní modlitbě 1. (P. Karel Satoria)
4. 4.	19.00	Společenství Nikodém
6. 4.	9.00	Pinpongový turnaj – hala ČVUT, Pod Juliskou 4 (do 16.00)
7. 4.		po mši svaté – Štrůdlování – se sbírkou na svatostánek
10. 4.	9.30	Akademie nejen pro seniory - br. Aleš Vandrovec OSB: Benediktova řehole
	19.30	Seminář o vnitřní modlitbě 2. (P. Karel Satoria)
	19.30	Singles
13. 4.	9.00	Kurz pro lektory
15. 4.	20.00	Křesťanská akademie
17. 4.	19.30	Seminář o vnitřní modlitbě 3. (P. Karel Satoria)
18. 4.	19.00	Mše chval – mše svatá spojená s kytarovými písněmi a velkým prostorem k modlitbě
	19.00	Společenství Nikodém
19.–21. 4.		výlet mládeže (Hrádek u Vlašimi)
19. 4.	20.00	Modlitba Taize
22. 4.	19.30	Jan Böhm – vojenský kaplan v Afghánistánu
24. 4.	9.30	Akademie nejen pro seniory – P. Jan Kofroň: Vzpomínka na P. Jiřího Reinsberga
	19.30	Seminář o vnitřní modlitbě 4. (P. Karel Satoria)
27. 4.	9.00	Sobota pro ženy – jen pro přihlášené
1. 5.		farní výlet na Tetín (čas bude upřesněn)
2. 5.	19.00	Společenství Nikodém
8. 5.	19.30	Singles
16. 5.	19.00	Společenství Nikodém
17. 5.	20.00	Modlitba Taize
22. 5.		Akademie nejen pro seniory - výlet
23. 5.	19.00	Mše chval – mše svatá spojená s kytarovými písněmi a velkým prostorem k modlitbě
2. 6.	9.30	nedělní mše svatá spojená s prvním svatým přijímáním
17. 6.	16.00	zpověď dětí před prázdninami
19. 6.	18.00	příležitost ke svátosti smíření především pro mládež
21. 6.	16.00	mše svatá pro školní děti a mládež na závěr školního roku

Upozornění: 15. a 29. 4. nebude po večerní liturgii příležitost ke svátosti smíření.

Informační tisk duchovní správy u sv. Vojtěcha, Kolejní 4, Praha 6. Pro vlastní potřebu.

REDAKCE: Vít Grec, Jana Klepková, Hynek Krátký, Katka Kuřová

Príspevky odevzdávejte na vojtik@morha.com. Sazba: Vojta Grec. Za obsah odpovídá redakce.

Vojtik na webu: www.sv-vojtech.eu/vojtik. Náklad na výrobu čísla je 6 Kč.